
Nadanie członkom adwokatury odznaki „Adwokatura PRL” za wzorową i długoletnią pracę zawodową i społeczną oraz za aktywną działalność w samorządzie adwokackim

Palestra 22/9(249), 114

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adwokat występuje w procesie o przestępstwo karne, aby bronić praw i uzasadnionych interesów podsądnego, nie zaś dla podtrzymywania oskarżenia, bez względu na to, w jakiej formie znajdowałoby to wyraz. Niedopuszczalne jest stosowanie przez adwokatów metod obrony sprzecznych z prawem. Nie mogą oni oczywiście obchodzić obowiązujących ustaw w toku swej obrony, gdyż byłoby to sprzeczne z moralnością adwokatury radzieckiej. Obowiązkiem zawodowym obrońcy nie jest podkreślanie winy klienta, lecz znalezienie wszystkich okoliczności, które łagodzą tę winę. Dlatego też, jeśli oskarżony nie przyznaje się do winy, obrońca w żadnym wypadku nie może postąpić inaczej, nie może zająć stanowiska sprzecznego ze stanowiskiem swego klienta (...). Także i dlatego, że zgodnie z Konstytucją ZSRR nikt nie może być uznany za winnego przestępstwa inaczej niż tylko z wyroku sądu i zgodnie z prawem”.

S.Ta.

KRONIKA

I. Kronika centralna

1.

Nadanie członkom adwokatury odznaki „Adwokatura PRL” za wzorową i długoletnią pracę zawodową i społeczną oraz za aktywną działalność w samorządzie adwokackim

Uchwałami Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, podjętymi w dniach 6 lipca i 7 września 1978 r. wyróżnieni zostali za zasługi dla adwokatury a w szczególności za wzorową i długoletnią pracę zawodową, aktywną działalność w samorządzie adwokackim oraz działalność społeczno-polityczną:

a) **Złotą Odznaką ADWOKATURA PRL:**

1. Bielobradek Władysław (Częstochowa), 2. Bigda Bolesław (Opole), 3. Czerwiakowski Jan (Warszawa), 4. Dubrowski Aleksander (Warszawa), 5. Hassenfeld Dorota (Częstochowa), 6. Jurkiewicz Adam (Lublin), 7. Koch Bronisław (Bydgoszcz) 8. Maciejewski Maksymilian (Wroc-

ław), 9. Maślanko Mieczysław (Warszawa), 10. Marcinkowski Jerzy (Kraków), 11. Mierzwa Stanisław (Kraków), 12. Radomski Kazimierz (Płock), 13. Rodziewicz Józef (Łódź), 14. Samolej Bolesław (Koszalin), 15. Suchorzewski Stanisław (Gdańsk), 16. Walicki Anatoliusz (Gdańsk), 17. Zółtowski Alfons (Płock).

b) **Srebrną Odznaką ADWOKATURA PRL:**

1. Bołcz Józef (Białystok), 2. Gilewicz Kazimierz (Wałbrzych), 3. Głados Piotr (Opole), 4. Jagiełło Henryk (Łódź), 5. Strużak-Piasecka Katarzyna (Wrocław), 6. Zaborowski Jan (Warszawa).